

Sygnatura akt I C 347/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2016 r. w K.

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko A. N. (poprzednio W.)

o zapłatę

I zasądza od pozwanej A. N. (poprzednio W.) na rzecz strony powodowej Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 11.420,90 zł (jedenaście tysięcy czterysta dwadzieścia i 90/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.11.2015r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanej A. N. (poprzednio W.) na rzecz strony powodowej Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 2.168,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 347/16

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. N. (poprzednio W.) kwotę 17.358,37 zł z ustawowym odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania powód twierdził, iż na mocy cesji z 14.12.2012 r. przejął wierzytelność przysługującą (...) Agricole (poprzednio (...) Bank S.A.) wobec pozwanej A. N. z tytułu niespłaconej pożyczki – umowa z 28.05.2009 r. Zobowiązanie wynikające z umowy kredytowej nie zostało spełnione w terminie i bank wypowiedział umowę a następnie przelał wierzytelność na rzecz strony powodowej. Zadłużenie pozwanego wynosi 17.358,37 zł, na które składają się: należność główna w kwocie 8.805,93 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 8.805,93 zł, na które składają się odsetki naliczone przez pierwotnego wierzyciela i odsetki naliczone przez stronę powodową. Strona powodowa podała, że dowodem istnienia obowiązku spełnienia świadczenia jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego.

Pozwana A. N. w sprzeczności od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że zgłoszony dowód z dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych nie może być jedynym wyznacznikiem określającym wysokość jej zobowiązania. Pozwana zarzuciła także wygórowaną kwotę dochodzonego roszczenia w stosunku do faktycznej wartości wykupionej wierzytelności. Pozwana zakwestionowała także umowę cesji pomiędzy pierwotnym wierzycielem a stroną powodową, gdyż nie znając treści umowy pożyczki, nie wie czy nie

było tam zastrzeżenia umownego, które by mówiło o braku możliwości dokonania przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią. Pozwana podniosła także zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej, powołując się na trzyletni okres przedawnienia związany z prowadzeniem przez stronę powodową działalności gospodarczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł 28.05.2009 r. z pozwaną A. W. (obecnie N.) umowę pożyczki gotówkowej opiewającą na kwotę 8.992,49 zł która nie została w całości spłacona. W dniu 1.07.2010 r. (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Na kwotę zadłużenia 9.743,59 zł składały się: 8.552,44 zł – należność główna, 1.131,15 zł – za okres od dnia 28.05.2009 r. do dnia 1.07.2010 r., 60,00 zł – należne koszty. Wskazał także dalsze odsetki liczone od kwoty 8.552,44 zł w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP. Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze postanowieniem z 30 września 2010 r. nadał klauzulę wykonalności temu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko A. W..

/d owoód: umowa pożyczki gotówkowej – k – 44-49 , bankowy tytuł egzekucyjny z 1.07.2010 r. – k - 51, postanowienie z 30.09.2010 r. – 5 2 /

Bank złożył w dniu 15.10.2010 r. wniosek o wszczęcie egzekucji. Postanowieniem z 28.06.2013 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kamiennej Górze w sprawie KM 165/12 umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela.

/d owoód: wniosek o wszczęcie egzekucji – k -73, postanowienie komornika z 28 .0 6.2013 r. – k - 74 /

14 grudnia 2012 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (następca prawny (...) Bank S.A.) dokonał cesji wierzytelności należnych od pozwanej na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.. Suma wierzytelności została określona na kwotę 8.552,44 zł z tytułu kapitału, 5.937,47 zł z tytułu odsetek i 60,00 z tytułu kosztów.

/d owoód: umowa cesji z 14.12. (...). wraz z elektronicznym załącznikiem do umowy – k – 5- 9, załącznik nr 5 do umowy przelewu – k – 48-50 /

Sąd zważył co następuje:

Powyższych ustaleń sąd dokonał na podstawie dokumentów, których autentyczność nie mogła budzić wątpliwości.

W szczególności nie znajdowało podstaw kwestionowanie przez pozwanego przejścia uprawnień z umowy pożyczki gotówkowej z 29.09.2007r. albowiem umowa cesji wierzytelności została zawarta według wymogów określonych przepisem art. 509 i następnie k.c. Brak też jest w umowie pożyczki jakichkolwiek zastrzeżeń, które sprzeciwiałyby się możliwości przelania wierzytelności z tej umowy na osobę trzecią.

Nie znalazł też podstaw zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwaną. Niewątpliwie Bank udzielający pozwanej pożyczki prowadził działalność gospodarczą, tak więc, stosownie do treści przepisu art. 118 k.c., termin przedawnienia roszczenia z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki wynosi 3 lata. Według przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwzięta w celu dochodzenia roszczenia. Bieg przedawnienia uległ dwukrotnemu przerwaniu; pierwszy raz przez wystąpienie do sądu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, a później przez wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z przepisem art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W tych warunkach trzeba ocenić, że zgłoszony przez pozwaną zarzut przedawnienia nie był trafny.

Co do oceny zasadności zgłoszonego roszczenia należało określić obowiązki dowodowe jakie ciążyły na stronach w zakresie ich twierdzeń. Niewątpliwym jest, że strona powodowa powinna wykazać zasadność swojego roszczenia zarówno w zakresie należności głównej oraz dochodzonych odsetek. Umowa pożyczki opiewała na kwotę 8.992,49

zł, a Bankowi oprócz tej kwoty, przysługiwały odsetki umowne w wysokości 12,50 % w stosunku rocznym oraz odsetki karne w przypadku niespłacenia w terminie należności. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że wystawienie przez pierwotnego wierzyciela bankowego tytułu egzekucyjnego nie daje podstawy do przyjęcia, że faktycznie dłużnika obciąża zobowiązanie określone w tym tytule. Zgodnie z treścią przepisu art. 786² § 1 k.p.c. w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sąd bada, czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej. Pozwana miałaby w stosunku do pierwotnego wierzyciela prawo do wystąpienia z powództwem przeciwegzekucyjnym, by kwestionować swoje zobowiązanie. Tym bardziej więc może kwestionować zakres swojego obowiązku w postępowaniu rozpoznawczym prowadzonym z powództwa nabywcy wierzytelności. W bankowym tytule egzekucyjnym kwota niespłaconego kapitału opiewała na kwotę 8.552,44 zł.

Zgodnie z wynikającą z art. 6 k.c. zasadą ciężaru dowodu, pozwaną obciążał obowiązek wykazania, iż zadłużenie z tytułu spłaty kapitału jest mniejsze. Pozwana takiego dowodu nie przeprowadziła, tak więc nie może budzić wątpliwości, że należna jest stronie powodowej od pozwanego kwota 8552,44 zł. Tak samo należna była kwota naliczonych przez stronę powodową odsetek ustawowych liczonych od kwoty kapitału od dnia nabycia wierzytelności do dnia wytoczenia powództwa. Odsetki ustawowe od sumy 8.552,44 zł liczone od 15 grudnia 2014 r. (następny dzień po dniu zawarcia umowy cesji) do dnia wytoczenia powództwa tj. do 24.11.2015 r. wyniosły 2.868,46 zł. To dało sumę 11.420,90 zł i kwotę tę zasądzono od pozwanej na rzecz strony powodowej z ustawowymi odsetkami od 25.11.2015 r. do dnia zapłaty

Strona powodowa nie wykazała natomiast zasadności części dochodzonego roszczenia w zakresie tzw. „skapitalizowanych odsetek” obejmujących kwotę 5.937,47 zł, które były naliczone przez pierwotnego wierzyciela do czasu umowy cesji wierzytelności. Pozwana nie zgodziła się co do jakichkolwiek należności w stosunku do strony powodowej. Niewątpliwie, wbrew twierdzeniom strony powodowej, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, nie stanowił dostatecznego dowodu dla istnienia zobowiązania pozwanego z tytułu umowy pożyczki z 29.09.2007 r. Jak trafnie podniosła pozwana, dokumentowi temu jako dokumentowi prywatnemu służy domniemanie autentyczności tzn., że jest on dowodem tego, iż określony podmiot złożył oświadczenie danej treści. Aby wykazać zasadność roszczenia w zakresie odsetek strona powodowa powinna udowodnić, kiedy przypadał termin zapłaty poszczególnych rat pożyczki, kiedy nastąpiła wpłata części zobowiązań. Bez tych danych sąd nie jest w stanie zweryfikować zasadności żądania strony pozwanej w tym zakresie. Niewątpliwie jest, że pozwana w trakcie obowiązywania umowy spłaciła część pożyczki, brak danych o dokonanych wpłatach, ich wysokościach i terminach zapłaty, uniemożliwia ocenę sposobu naliczenia odsetek, w tym odsetek karnych albowiem nie były znane dane co do wysokości pozostałego długu jak i dat, od których należało liczyć te odsetki. Przesądziło to więc o oddaleniu powództwa w pozostałej części.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. Koszty poniosła tylko strona powodowa i były to: 868,00 zł – opłata sądowa, 2.400,00 zł – wynagrodzenie radcy prawnego, 17,00 zł – opłata od pełnomocnictwa, łącznie 3.285,00 zł. Strona powodowa wygrała sprawę w przybliżeniu w 66 %, tak więc, stosownie do treści przytoczonego wyżej przepisu, w takim stopniu należał się jej zwrot poniesionych kosztów od pozwanej. Dawało to kwotę 2.168,20 zł i tę sumę zasądzono od pozwanej na rzecz strony powodowej tytułem zwrotu kosztów procesu.